

DOSIER MISA CATEQUESE

Misa con nenos de Primeira Comunión e as súas familias

SEGUNDO DOMINGO DE CORESMA - CICLO A

1 de marzo de 2026

Mt 17, 1-9 (A Transfiguración de Xesús)



TEMA CENTRAL:

“Unha luz que nos anima a seguir”

(A foto do final feliz que Deus prepara)

◆ MONICIÓN DE ENTRADA

Queridos nenos e familias:

Seguimos na Coresma. É un camiño.

E cando o camiño faise costa arriba... necesitamos ánimo.

Hoxe no Evanxeo veremos que Xesús leva a tres discípulos a un monte alto e alí échese de luz.

Por que?

Para ensinalles como termina a historia.

Para que non se rendan.

Pidamos nesta misa que Xesús nos regale tamén un pouco da súa luz.

HOMILÍA DIALOGADA (6-7 minutos)

ENTRADA IMPACTANTE

(Sacerdote co móbil ou facendo xesto de foto)

A quen lle gusta facer fotos?

(Deixar responder)

Cando facemos unha foto bonita...

para que a facemos?

Para borrarla?

Non!

Para lembrala.

Hoxe Xesús fai algo parecido.

Failles aos seus amigos... unha foto do final.

IDEA 1

Xesús ensina como termina a historia

Xesús sobe ao monte con Pedro, Santiago e Xoán.

E de súpeto... o seu rostro brilla como o sol.

Todo é luz.

E Pedro di:
"Que ben se está aquí!"

Por que fai iso Xesús?

Porque sabe que despois virán momentos difíciles.
E quere que lembren que ao final... todo termina en luz.

IDEA 2

Deus tamén nos ensina o final

Na vida hai días bonitos...
e días máis grises.

Hai momentos fáciles...
e momentos que custan.

Pero hoxe o Evanxeo dinos algo moi importante:

 O final que Deus prepara para nós é luz.
É alegría.
É estar con El.

É coma se Deus nos ensinase a "foto final"
para que non nos desanimemos polo camiño.

IDEA 3

"Escoitádeo"

No monte óese a voz do Pai:

"Este é o meu Fillo amado... escoitádeo."

Non di: mirádeo.

Non di: aplaudídeo.

Di: escoitádeo.

Na Coresma, o máis importante non é facer moitas cousas.

É escoitar a Xesús.

Escoitalo cando nos di:

- Perdoa.
- Comparte.
- Non respondas mal.
- Confía.

❧ FINAL IMPACTANTE

(Sacerdote convida a facer xesto coa man sobre os ollos como protexéndose da luz)

Imos facer un xesto.

Coma se mirásemos unha luz forte.

(Eles fano)

Agora dicimos xuntos:

✨ "Señor, quero camiñar cara á túa luz." ✨ (

Repetir

Esta semana, cando teñamos un día difícil,
lembramos a foto do monte.

O final non é escuridade.

O final é luz.

E quen camiña cara á luz
vive con máis esperanza
e fai máis felices os demais.



ORACIÓN DOS FIEIS

Respondemos: **"Señor, lévanos cara á túa luz."**

1. Pola Igrexa, para que anuncie esperanza ao mundo.
 2. Polas nosas familias, para que nos momentos difíciles non perdan a confianza.
 3. Polos que está pasando tempos escuros, para que atopen luz.
 4. Por nós, para que escoitemos a Xesús e o sigamos.
-



MONICIÓN Á COMUÑÓN

Agora recibimos a Xesús,
o mesmo que brillou no monte.
Que ao comungar lle digamos:

"Ilumina a miña vida."



ORACIÓN DESPOIS DA COMUÑÓN

Señor Xesús,
grazas por mostrarnos a luz do ceo.

Cando o camiño s faga difícil,
lémbraños que o final é alegría contigo.

Fainos escoitar a túa voz
e camiñar cada día cara á túa luz. Amén.

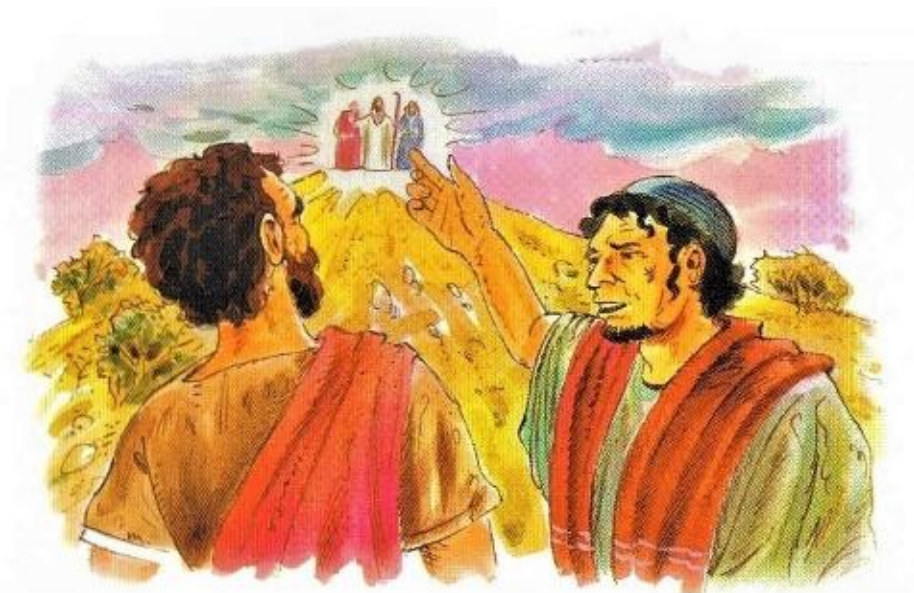
👋 DESPEDIDA

Seguimos en Coresma.
Non camiñamos cara á tristeza.

Camiñamos cara á luz.
Lembrade a frase:

☀️ **"Señor, quero camiñar cara á túa luz."**

Podedes ir en paz.



A mesma HOMILÍA

en formato “non dialogado”

II Domingo de Coresma – Ciclo A

A Transfiguración do Señor

1 de marzo de 2026

Hai momentos na vida nos que necesitamos ánimo.

Cando o camiño se fai longo.

Cando as forzas diminúen.

Cando aparecen dificultades.

O Evanxeo de hoxe preséntanos precisamente iso:

Xesús sabe que os seus discípulos van vivir momentos duros.

Sabe que se escandalizarán ante a cruz.

E por iso lévaos a un monte alto.

Alí, diante deles, transfigúrase.

O seu rostro brilla coma o sol.

Os seus vestidos vólvense brancos como a luz.

É coma se Xesús lles ensinase unha “foto do final”.

Coma se lles dixese:

“Non quededes só co que ides ver sufrir.

Lembrade como termina a historia.”

Pedro, impresionado, exclama:

“Señor, que ben se está aquí!”

Claro que se está ben.
Porque están a ver o destino definitivo: a gloria, a luz, a comunión con Deus.

Pero esa experiencia non era para quedar alí.
Había que baixar do monte e seguir camiñando.

Tamén nós vivimos algo parecido.

Na nosa vida hai momentos luminosos:
unha alegría familiar, unha reconciliación,
unha experiencia profunda de fe.
E hai momentos grises: preocupacións,
enfermidades, cansazo, tensións.

A Transfiguración lémbra-nos algo esencial:
o final que Deus prepara para nós é luz.
Non camiñamos cara á escuridade.
Camiñamos cara á plenitude.

No medio desa escena escóitase a voz do Pai:
"Este é o meu Fillo amado... escoitádeo."
Esa é a clave da Coresma.

Non se trata só de facer pequenos sacrificios.
Non se trata só de cambiar algúns costumes.
Trátase, sobre todo, de escoitar a Xesús.
Escoitalo cando nos convida a perdoar.
Cando nos pide paciencia.
Cando nos chama a confiar.
Cando nos anima a non rendernos.

Escoitalo e fiarnos.

A vida cristiá non nos quita horizontes; alóngaos.
Non nos encerra; condúcenos cara á luz.

Quizais esta semana poidamos gardar no corazón
unha frase sinxela:

"Señor, quero camiñar cara á túa luz."

Cando o día se faga pesado,
cando apareza unha dificultade,
cando sintamos desánimo,
repiteamos interiormente:

"Señor, quero camiñar cara á túa luz."

Porque a Transfiguración é iso:
unha promesa de que o final é fermoso.
Unha certeza de que Deus está a preparar algo
grande.
Unha invitación a non perder a esperanza.

Camiñemos, pois, con confianza.
Escoitando a Xesús.
E avanzando, paso a paso, cara á luz que non se
apaga.
Amén.

Nota dos autores

Oxalá vos sexan útiles estes textos.

Pero o bo servizo facédelo vós, que cada semana vos poñedes diante do Señor e da vosa xente con desexo limpo de darlles alimento verdadeiro. Nós só intentamos axudar a poñer palabras a ese lume que xa levades dentro.

Que fermoso pensar que, mentres fóra quizais chova ou anoiteza temperán, no discorrer da mañá do domingo en moitas parroquias haberá nenos, pais, avós... escoitando que o final é luz.

Deixemos que tamén a nós o Señor nos transfigure un pouco no silencio.

Seguimos a próxima semana, coa receita en marcha e o corazón en camiño cara á Pascua.

“O SEU ROSTRO RESPLANDECEU COMA O SOL”

Mateo 17,1-9



**1
MARZO
2026**

“QUE A TÚA
MISERICORDIA, SEÑOR,
VEÑA SOBRE NÓS”

Salmo 32